

Gréckokatolícka Cirkev
farnosť Kuzmice

Nová Farnosť

2. pôstna
nedeľa

01. marec 2026

2026 — 10

„už nebolo miesta...“

Dnešné evanjelium nám prináša obraz z Kafarnaumu: „Zišlo sa ich toľko, že už nebolo miesta...“ Predstavme si tú scénu – ľudia sa hrnú k Ježišovi, chcú ho vidieť, počuť jeho slovo, nájsť uzdravenie a nádej. V tejto chvíli cítime radosť a túžbu byť bližšie k Pánovi, ktoré naplňali dom, kde Ježiš učil. Nie je to len historická scéna, ale aj obraz toho, čo Boh chce pre nás aj dnes. Chce, aby sme mali túžbu byť pri ňom, počúvali jeho slovo a hľadali v ňom silu pre náš život.

Ak sa však pozrieme na dnešnú realitu, často vidíme pravý opak. Mnohé naše kostoly nie sú zaplnené, niekedy zostáva doma polovica, alebo aj dve tretiny veriacich. Prečo? Často sa zdá, že moderný život, množstvo po-

vinností či pohodlie domova prevládajú nad túžbou prísť bližšie k Ježišovi. A predsa evanjelium nám ukazuje, že byť pri Pánovi nie je len povinnosť, ale aj radosť a potreba srdca.

Pamätám si, keď som vyrastal v našej dedine, kde každú nedeľu bol kostol plný. Deti, mládež, dospelí, starí ľudia – všetci prichádzali. Ak by niekto neprišiel, hneď o tom vedela celá dedina. Chodenie do kostola nebolo len povinnosťou, ale prirodzenou súčasťou života, niečo, čo spájalo celú dedinu. Ľudia chodili do kostola preto, že chceli byť súčasťou spoločenstva, počúvať Božie slovo a zažiť Božiu prítomnosť. Dnes je realita iná. Mnohé chrámy nie sú zaplnené a niekedy aj významné sviatky prejdú bez toho, aby sa tam stretlo ...

Meniny:

Nedeľa

Albín

Pondelok

Anežka

Utorok

Bohumil

Streda

Kazimír

Štvrtok

Fridrich

Piatok

Radoslav

Sobota

Tomáš

Pred Bohom zmýšľajme o sebe pokorne

To robí tvoja láska, ktorá mi nezaslúžene prichádza v ústrety a pomáha mi v toľkých potrebách, chráni ma od veľkých nebezpečenstiev a – aby som povedal pravdu – vytrhá ma z premnohých nešťastí.

Ak som totiž seba stratil, lebo som sa nezriadene miloval, našiel som seba i teba, keď som len teba hľadal a čistou láskou ťa miloval; a tak z lásky ešte hlbšie som sa pohrúžil v ničotu.

Lebo ty, najsladší, dávaš mi všetkého viac, ako si zasluhujem, ba viac ako sa opovažujem dúfať alebo prosiť.

Pochválený buď, Bože môj, za to, že hoci si nezasluhujem nič dobrého, tvoja veľkomyseľnosť a nekonečná dobrota nikdy neprestáva dobre činiť ani nevďačným, ani tým, čo sa od teba už dávno odvrátili.

Obráť nás k sebe, aby sme boli vďační, pokorní a nábožní, lebo ty si naša spása, naša sila a naša odvaha .

Ochráni ma od veľkých nebezpečenstiev a – aby som povedal pravdu – vytrhá ma z premnohých nešťastí.

**Nič nemožno do
konca premyslieť,
všetko možno do
konca vydržať.**

Io Croissant

Farské oznamy

- Nová predajňa v Trebišove
- Dnes Veľkopôstna večiereň
- Úmysly sv. liturgii zapísané do konca októbra

www.dobrodinec.online

**Gréckokatolícka Cirkev
farnosť Kuzmice
www.uspenie.sk**

č. účtu: SK6102000000001363905858

Mobil: 0911 711 243

e-mail: stefan@kerul-kmec.sk

PAY by square

Nech Vás Boh žehná!

Z múdrosti otcov ...

Modlitba s vierou

Niekedy naše prosby nie sú vypočuté okamžite; a niekedy podľa slov nášho Spasiteľa: „A Boh neobráni svojich vyvolených, čo k nemu volajú dňom i nocou, a bude k nim nevšímavý?“ (Lk 18, 7). Inými slovami, napĺňa naše prosby s určitým oneskorením. Vie, že potrebujeme nejaký čas na upevnenie našej pokory, že sa potrebujeme unaviť, aby sme spoznali svoju chorobu, ktorá sa vždy odhalí neočakávaným spôsobom, keď sme prinútení postaviť sa zoči-voči sebe samým.

Modlitba, ako rozhovor s Bohom, je vo svojej prirodzenosti veľkým dobrom, ktoré je oveľa väčšie než veci, o ktoré prosíme Boha; a keď milosrdný Boh nenaplní naše prosby, necháva prosebníka s jeho modlitbou, aby nestratil alebo neopustil toto veľké dobro hneď, ako obsiahne menšie dobro, o ktoré prosil.

sv. Ignác Brjančaninov

Uvažuj pred Božou tvárou...

Pristupujem k modlitbe s vierou?

Neznepokojuje ma „Božie mlčanie“?

Ovocie uvažovania

Ak je pravdou, že uvažovanie nad príkladom čnostných ľudí v nás obnovuje túžbu po čnosti, potom je zrejmé, že príklad nemravníkov, keď zotrávame medzi nimi, obnovuje v mysli hanebné túžby. Pretože spomienka na týchto ľudí vtlačá do nášho uvažovania charakteristickú povahu skutkov, o ktorých uvažujeme a ukazuje nám akoby s prstom buď hanebnosť ich diel, alebo vznešenosť ich spôsobu života, podľa toho, či sú čnostní, alebo nemravní. Toto v nás posilňuje myšlienky a hnutia, ktoré možno zaradiť buď napravo, alebo naľavo. Meditujeme nad nimi v skrytom mieste našej mysle a v tejto meditácii je zobrazená osobitosť ich spôsobu života, a tak sme vždy nútení na ňu hľadiť. Preto meditácia nad zlom zraňuje nielen človeka, ktorý sa do neho dal vtiahnuť, ale tiež pohľad a uvažovanie nad tými, ktorí konajú zlo. A podobne práca čnosti veľmi pomáha tým, ktorí ju uskutočňujú, ale tiež tým, ktorých myseľ sa zaoberá spomienkou na čnostný život druhých.

sv. Izák Sýrsky
